

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 19 de maig del 1936

SUMARI

A dos quarts de sis i dotze minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Lectura d'un Projecte de Llei de Sanejament de Poblacions. Passa a la Comissió corresponent.

Lectura d'un Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal del Pla del Penedès, per tal d'ésser agregada al del Municipi de Puigdàlber. Passa a la Comissió.

Lectura d'un Projecte de Llei aprovant la segregació de part del terme municipal de les Masies de Sant Hipòlit, per tal d'agregar-lo al de Sant Hipòlit de Voltregà. Passa a la Comissió.

Ordre del dia:

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió referent al Projecte de Llei sobre il·legimitat dels acords de les Autoritats i Organismes de nomenament governatiu que regiren la vida municipal catalana durant el període comprès entre el 6 d'octubre del 1934 i el 19 de febrer darrer.

S'entra a la discussió de l'art. 2.^a

Es dona lectura a un vot particular a l'esmentat article, que signen els senyors Rovira i Roure, i Vallès i Pujals.

A proposta de la Comissió, i després de diverses intervencions dels senyors Duran i Ventosa, i Arnau, la Presidència accedeix que torni a nou estudi de la Comissió l'art. 2.^a

Art. 3.ª — Es llegeix un vot particular de la Minoria d'Unió Socialista, que la Comissió no accepta i que manté el senyor Fronjosà. Resposta del senyor Arnau, per la Comissió, i intervenció del senyor Ruiz i Ponseti, el qual demana que es discuteixin conjuntament aquest article 3.ª i el vot particular del senyor Fronjosà, proposant un art. 3.ª bis.

Intervenció del senyor Conseller de Governació. El senyor Ruiz i Ponseti retira els dos vots particulars.

S'aprova l'article.

Lectura d'un vot particular, signat pel senyor Fronjosà, demanant que s'afegeixi al Projecte de Llei un art. 3.ª triplicat, que la Comissió no acceptà, i que és defensat pel senyor Fronjosà. Resposta del senyor Arnau, per la Comissió. Rectificacions dels senyors Fronjosà i Arnau.

En votació ordinària és rebutjat el vot particular, havent votat a favor els Diputats de la Minoria d'Unió Socialista.

Art. 4.ª — Lectura d'un vot particular dels senyors Rovira i Roure, i Vallès i Pujals.

El senyor Conseller de Governació demana que l'article i els seus vots particulars i esmenes tornin a la Comissió, i així s'acorda.

Es suspèn la sessió a dos quarts de set i deu minuts de la vetlla, per tal que es reuneixi la Comissió.

Represa la sessió a dos quarts de vuit i onze minuts, sota la presidència del senyor Casanovas, per continuar reunida la Comissió, es dona lectura a l'ordre del dia per a demà, dimecres, i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit i dotze minuts de la vetlla.

A dos quarts de sis i dotze minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al Banc Roig hi ha els honorables senyors President de la Generalitat i Conseller interí de Justícia i Dret i Consellers de Governació, de Treball i d'Obres Públiques i Assistència Social i Sanitària.

És llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Lectura d'un Projecte de Llei de Sanejament de Poblacions

(Un senyor Secretari dona lectura al següent :)

«DECRET

Com a President de la Generalitat i d'acord amb el Consell,

He resolt :

Presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei de Sanejament de Poblacions.

Barcelona, 18 de maig del 1936. — Lluís Companys.»

(L'honorable senyor President de la Generalitat passa a ocupar la Tribuna de Consellers i dona lectura al següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La Comissió Mixta de representants de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona creada per Decret del 30 de març del 1936 ha elevat a l'aprovació del Govern un anteproyecte de Llei que tendeix a facilitar la resolució de diversos problemes urbanístics, sanitaris i socials que s'ofereixen amb caràcters de visible agudesia en les grans aglomeracions ciutadanes, especialment en aquelles, com Barcelona, que compten amb barris densament poblats i mancats de condicions higièniques, tant en els aspectes conjunts com — i encara més — en el concret de l'habitatge, de resolució inajornable. Problema essencialment barceloní, aquest que es tracta de resoldre o d'atenuar en allò que sigui possible, el Govern de la Generalitat no ha volgut que les mesures legislatives adients i, en conjunt, l'obra que es tracta de realitzar en aquest sentit, deixessin exclosa

tota possible participació en llurs beneficis de les altres poblacions catalanes i, així, els deixa la possibilitat d'acollir-s'hi totalment o parcialment quan les necessitats respectives ho reclamin i el Consell de la Generalitat ho aprovi.

El Govern comparteix el criteri de l'esmentada Comissió Mixta, que situa en terme de preferència la realització d'aquest pla de sanejament urbà i creu que la doble finalitat, recercada arreu, de combatre l'atur forçós i de realitzar amb els mateixos recursos que s'hi esmercen una obra de la màxima utilitat colectiva, queda encertadament atesa amb la proposta que l'esmentada Comissió li presenta i que s'honora de sotmetre a l'aprovació del Parlament.

Per aquestes raons i d'acord amb el Consell Executiu, aquesta Presidència té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya, el següent

PROJECTE DE LLEI

I

Objecte i extensió de la Llei

Art. 1.ª Els Ajuntaments de Catalunya podran acollir-se als tràmits especials i als restants beneficis establerts per aquesta Llei, per a portar a terme els plans que tinguin per objecte principal al sanejament dels barris i zones urbanes insalubres, la reforma o enderrocament de les cases malsanes, la construcció de noves cases que substitueixin les habitacions desaparegudes i, en general, la realització d'obres dirigides a la higienització i millorament social de la població.

Art. 2.ª L'Ajuntament de Barcelona podrà aplicar immediatament les disposicions contingudes en aquesta Llei. Els altres Ajuntaments catalans podran acollir-s'hi totalment o parcialment, segons les respectives necessitats, prèvia sol·licitud aprovada pel Govern de la Generalitat.

II

Sanejament de les zones insalubres de les poblacions

Art. 3.ª La Llei de Sanejament s'aplicarà, amb preferència, a aquelles zones de les pobla-

cions que per la densitat de les construccions i de la població que les habita, o per especials circumstàncies, representen un major perill per a la salut pública. Ultra les dades i les informacions pertinents, podran servir per a determinar-les els índexs de mortalitat de les estadístiques sanitàries.

Art. 4.º A part els sistemes que en cada cas es cregui més adients, s'aplicaran com a mitjans adequats a l'objectiu volgut :

a) El descongestionament de les zones de major aglomeració de construccions i d'habitants mitjançant l'enderrocament d'illes o grups de cases malsanes i la formació d'espais lliures degudament urbanitzats.

b) L'eixamplament dels trossos de carrers estrets que convingui i la formació de petites places que deixin les cases particularment insalubres que hagin estat enderrocades.

c) L'enderrocament de les construccions que hi hagin a l'interior de les illes o grups de cases i tots els altres procediments que permetin la llur major airejació.

Art. 5.º Es consideraran també com a obres de sanejament urbà comprès en la present Llei, el proveïment i la conducció d'aigües, la supressió de tota mena de pous, la construcció o millorament de clavegueres, la construcció o reparació de paviments que facilitin la neteja de la via pública, el drenatge de les zones humides, la neteja i desinfecció de les platges i la depuració d'aigües residuals.

Art. 6.º Una vegada pres per la Corporació municipal en ple l'acord de procedir al sanejament dels barris insalubres de la població, en la forma que la present Llei determina i votats els crèdits necessaris, la Comissió de Govern de l'Ajuntament quedarà facultada per a aprovar els projectes de sanejament i urbanització de les zones afectades.

Art. 7.º La tramitació dels expedients, aprovació de projectes i condicions d'expropiació, s'ajustarà en tot el que no sigui concretament determinat en la present Llei, al que disposa la Llei Municipal de Catalunya i legislació complementària.

Art. 8.º Els projectes aprovats per la Comissió de Govern seran exposats al públic, per un termini de trenta dies, i contra d'ells cabran els recursos concedits per la llei ; però, els recursos contencioso-administratius que puguin formular-se, hauran d'ésser resolts en un termini màxim de quatre mesos, en cada instància, essent automàtic el pas d'un tràmit al següent, sense necessitat de l'acús de la rebellia de les parts.

Art. 9.º El preu d'expropiació de les cases malsanes es fixarà segons el que disposa la Llei Municipal Catalana ; en cas de desacord, però, entre l'Ajuntament i el propietari, s'hauran de tenir en compte les circumstàncies següents :

Primera. — Si el líquid impossible que serveix de base de capitalització, pot estar influït per rendes excessives a causa de l'aglomeració d'estadants, la valorització es farà d'acord amb el que correspondria a una casa d'iguals condicions, però de renda normal.

Segona. — Si per l'estat de la construcció, per

deficiències de conservació, per l'antiguitat de l'edifici, per la possibilitat d'ésser ja amortitzat, o per qualsevol altre factor, apareix evident que la capitalització normal, a base del líquid impossible, és excessiva, pot sofrir una disminució fins a un màxim del 50 per 100.

III

Reforma o enderrocament de les cases insalubres

Art. 10. Per a la fixació de les condicions sanitàries que hauran de reunir les vivendes, s'adoptaran els reglaments que sobre la matèria regeixen en les respectives poblacions. En aquells casos en què la realització de les obres de reforma pugui millorar-ne notablement les condicions, la Junta Municipal de Sanejament podrà aplicar-les discrecionalment, sempre, però, dins el compliment d'unes exigències mínimes quant a sanitat. L'Ajuntament podrà ordenar l'execució de les obres de reforma necessàries en les cases que no les compleixin, així com també l'enderrocament d'aquelles que no sigui possible de reformar.

Art. 11. Com a obres de millorament sanitari podran ésser ordenades les que tendeixin a una millor ventilació i il·luminació, obertura i eixamplament de portes i finestres, augment de cubació, elevació dels sostres, supressió de golfes i d'embans que deixin sense ventilar habitacions interiors, instal·lació d'aigua corrent i lavabos, dutxes, banys i altres serveis sanitaris, evacuació d'aigües brutes, tiratge de xemeneies, isolament contra el fred i la calor, supressió d'humitats, neteja, arrebossat i pintura de façanes, parets mitgeres, parets interiors i fusteria, ampliació de patis i enderrocament de construccions interiors i annexes i qualsevol altra obra que millori l'estat sanitari de la vivenda.

Art. 12. En el cas que el propietari no realitzés les obres ordenades en el termini assenyalat, l'Ajuntament podrà procedir a executar-les a compte del propietari.

Igualment podrà fer-ho per a l'enderrocament d'aquelles cases declarades inhabitables que el propietari es resistís a enderrocar.

Art. 13. Quan la importància de les obres de reforma ordenades no permeti realitzar-les mentre la casa estigui habitada, es podrà declarar prèviament la casa impròpia per a l'habitació, i ordenar que sigui desallotjada totalment o parcial en el termini que es fixi.

Art. 14. Quan a conseqüència de l'enderrocament d'una casa o grup de cases en quedin altres mostrant les parets mitgeres, en forma que desdiguï de la nova urbanització, per tal de corregir-ho el propietari podrà optar entre l'expropiació pel Municipi, la reedificació completa de la casa o la construcció d'una nova façana en la part convertida en via pública.

Art. 15. Els Ajuntaments organitzaran un servei d'inspecció que ofereixi les degudes garanties de justícia als propietaris afectats, però que permeti determinar ràpidament les vivendes que, per manca de condicions sanitàries, han d'ésser reformades o enderrocades.

Art. 16. Tota decisió a prendre sobre les vivendes malsanes haurà de fonamentar-se en la inspecció directa realitzada per personal idoni i especialitzat, a la qual s'acompanyi la proposta de les obres necessàries per a corregir, si és possible, les deficiències sanitàries.

Art. 17. Com a elements coadjuvants i auxiliars de la inspecció directa podran servir les dades de les estadístiques sanitàries, els índexs de la mortalitat comparada de les diverses zones de població, les informacions tècniques sobre les construccions i tots els altres elements de judici que permetin completar el coneixement de les condicions sanitàries d'una casa o zona urbana.

Art. 18. Queden autoritzats els Ajuntaments que s'acullin a la present Llei, per a concedir l'exempció de drets de permisos d'obres per les de reforma i reconstrucció de les cases insalubres, la suspensió o reducció dels arbitris que puguin estimular el ràpid sanejament de la població i així com per a gestionar de les institucions de previsió i estalvi, la concessió de préstecs als propietaris que els sollicitin per a les obres de sanejament.

IV

Tramitació dels expedients de reforma o enderrocament

Art. 19. Amb l'objecte d'entendre sobre les reclamacions que puguin fer els propietaris afectats per la inspecció sobre les conclusions d'aquest, o les propostes de reforma o enderrocament de les cases insalubres, els Ajuntaments que apliquin la present Llei hauran de crear una Junta Municipal de Sanejament.

Art. 20. La Junta de Sanejament de Barcelona estarà presidida per l'Alcalde o persona en qui delegui, i la integraran a més, un representant de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, dos Consellers municipals, un representant de la Cambra de la Propietat Urbana, un altre del Col·legi de Metges i un altre del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. La Junta podrà recabar per a la seva informació, l'assessorament dels funcionaris de la Generalitat o de l'Ajuntament, així com de qualsevol altre tècnic el concurs del qual estimi convenient.

Art. 21. La composició de les Juntes municipals de Sanejament que es creïn en les altres poblacions de Catalunya i que s'acullin a la present Llei, serà fixada per la Conselleria de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat en la disposició per la qual s'autoritza el respectiu Ajuntament a acollir-s'hi.

Art. 22. Junt amb la proposta de reforma d'una vivenda malsana, s'indicarà al propietari el termini per a començar les obres, que serà d'un a tres mesos com a màxim, i el termini en què hauran d'ésser enllestides, que dependrà de la llur importància.

Art. 23. El propietari podrà recórrer davant la Junta de Sanejament en el termini màxim de quinze dies, a comptar des de la data de la notificació, sobre la improcedència de la proposta o les dificultats tècniques de la reforma o les deri-

vades dels habitants que s'hi estatgin. La Junta haurà de dictaminar en el termini màxim d'un mes, i de la seva decisió podrà recórrer-se'n en única instància davant del Tribunal Contenciós Provincial, essent d'aplicació l'art. 8.º d'aquesta Llei en quant fixa el termini de quatre mesos per a la resolució del recurs.

Art. 24. Si acabats els terminis assenyalats, l'obra no s'ha començat o acabat, podrà imposar-se al propietari una penya fins a 1.000 ptes., amb assenyalament d'un nou termini, i si transcorregut aquest tampoc no s'hagués començat o acabat l'obra, l'Ajuntament podrà realitzar-la a costa del propietari.

Art. 25. Quan s'ordeni l'enderrocament d'una casa, per no ésser susceptible de reforma, la tramitació serà la mateixa, però per a la fixació dels terminis es tindrà en compte la possibilitat que dintre d'ells trobin una nova habitació els que l'habiten.

V

Construccions complementàries

Art. 26. Amb l'objecte de compensar la manca d'estatges que representi l'enderrocament de cases velles i malsanes amb motiu de la formació d'espais lliures, descongestionaments de zones sobrepoblades o per raons d'higiene, els Ajuntaments podran construir dintre les disposicions de la present Llei, i amb els beneficis que concedeix la legislació sobre aquesta matèria, cases barates que reuneixin les degudes condicions sanitàries.

Art. 27. Per a la utilització i administració de les cases barates, s'establirà un règimen prèviament convingut entre la Generalitat i els Ajuntaments. Per a explotar-les podran ésser concedides a Cooperatives que ofereixin les degudes garanties de solvència, no solament una vegada construïdes, sinó també formalitzant prèviament els deguts convenis per a llur construcció i ulterior utilització.

Art. 28. Amb l'objecte de dotar les poblacions dels serveis socials dels quals estiguin insuficientment dotades, i per a contribuir a la urbanització i millorament dels barris sanejats, podran també construir-se, dintre dels preceptes d'aquesta Llei, guarderies d'infants, dispensaries, institucions escolars, biblioteques o altres edificis de finalitats socials.

VI

Disposicions addicionals

Art. 29. Per a l'aplicació de la present Llei, els Ajuntaments podran posar-se d'acord amb la Generalitat de Catalunya per a establir un règim de cooperació econòmica, per a la realització de les obres de sanejament, recabar la concessió dels recursos atorgats per l'Estat per a combatre l'atur forçós, en el que sigui aplicable, i utilitzar les facilitats concedides en general als Ajuntaments per a les inversions de caràcter social.

Art. 30. La Conselleria de Sanitat i Assistència Social queda facultada per a dictar les dis-

posicions necessàries per a l'aplicació de la present Llei, i els Ajuntaments que s'hi acullin, les reglamentacions que calguin per a la seva execució.

Barcelona, 18 de maig del 1936. — Lluís Companys.»

(Passa a la Comissió.)

Lectura d'un Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal del Pla del Penedès per tal d'ésser agregada al del Municipi de Puigdàlber

(Un senyor Secretari llegeix el següent :)

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Governació, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto :

El Conseller de Governació és autoritzat per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal del Pla del Penedès per tal d'ésser agregada al del Municipi de Puigdàlber.

Barcelona, 13 de maig del 1936. — Lluís Companys.. — El Conseller de Governació, Josep M.ª Espanya.»

(L'honorable senyor Conseller de Governació passa a la Tribuna de Consellers i llegeix el següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

La majoria dels electors dels barris de Mas Moré, L'Empalme, El Pujole, Cal Saumell i Can Urpí, pertanyents tots ells al terme municipal del Pla del Penedès, iniciaren expedient per tal de segregarse de l'esmentat Municipi del Pla del Penedès i agregar-se al de Puigdàlber, fonamentant llur petició en la major proximitat i constant convivència d'ells amb el Municipi al qual volen agregar-se.

Ve recolzada aquesta petició pel preceptuat en els arts. 5.º i 9.º de la Llei Municipal de Catalunya i els pertinents del Reglament sobre població i termes municipals del 23 d'agost del 1924 i altres disposicions aplicables al cas present.

Havent-se complert abastament tots els requisits legals establerts per les lleis vigents i comptant amb l'acceptació del Municipi de Puigdàlber.

El Conseller de Governació, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Art. 1.^r És disposada la segregació de les barriades Mas Moré, L'Empalme, El Pujole, Cal Saumell i Can Urpí del terme municipal de l'Ajuntament del Pla del Penedès, per tal d'agregar-se al de Puigdàlber.

Art. 2.ª El Conseller de Governació és autoritzat per a dictar les ordres necessàries per al compliment d'aquesta Llei.

Barcelona, 13 de maig del 1936. — Lluís Companys. — El Conseller de Governació, Josep M.ª Espanya.»

(Passa a la Comissió.)

Lectura d'un Projecte de Llei aprovant la segregació de part del terme municipal de les Masies de Sant Hipòlit per tal d'agregar-lo al de Sant Hipòlit de Voltregà

(Un senyor Secretari dona lectura al següent :)

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Governació, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto :

Article únic. És autoritzat el Conseller de Governació per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei aprovant la segregació de part del terme municipal de les Masies de Sant Hipòlit per tal d'agregar-lo al de Sant Hipòlit de Voltregà.

Barcelona, 13 de maig del 1936. — Lluís Companys. — El Conseller de Governació, Josep M.ª Espanya.»

(El Conseller de Governació, des de la Tribuna de Consellers, llegeix el següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Per l'Alcalde-President de l'Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà, en nom i representació del mateix Ajuntament, s'inicià expedient per tal de posar fi a l'ofegament que pateix el terme municipal d'aquell Ajuntament, en trobar-se completament envoltat pel de les Masies de Sant Hipòlit, demanant l'agregació d'unes faixes de terreny situades als cantons Sud-Est i Nord, pertanyents a l'esmentat terme de les Masies, i amb la qual cosa s'acabarà l'anomalia de l'actual situació.

Ve recolzada aquesta petició pel preceptuat en el paràgraf segon de l'art. 8.º de la Llei Municipal catalana.

Complerts tots els requisits legals i ateses les raons exposades, el Conseller de Governació, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació i aprovació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Art. 1.^r És disposada la segregació d'una part del terme municipal de les Masies de Sant Hipòlit per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà.

Art. 2.ª El Conseller de Governació és auto-

ritzat per a dictar les ordres necessàries per al compliment d'aquesta Llei.

Barcelona, 13 de maig del 1936. — Lluís Companys. — El Conseller de Governació, Josep M.ª Espanya.»

(Passa a la Comissió.)

ORDRE DEL DIA

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió referent al Projecte de Llei sobre il·legitimitat dels acords de les Autoritats i Organismes de nomenament governatiu que regiren la vida municipal catalana durant el període comprès entre el 6 d'octubre del 1934 i el 19 de febrer darrer

(S'entra a la discussió de l'art. 2.ª)

(Un senyor Secretari dóna lectura al següent vot particular :

«Els Ajuntaments podran declarar la nul·litat dels decrets, resolucions i acords dictats durant el període comprès del 6 d'octubre del 1934 al 19 de febrer darrer, pels Alcaldes gestors i Comissions municipals gestores, en matèria de personal, si els nomenaments fets estan compresos en els casos següents :

Primer. — Quan es refereix a Secretaris, els fets en propietat per les Secretaries que eren objecte de concurs suspès per decret del 21 d'octubre del 1934, i els fets en favor de persona distinta a la que exercia interinament el càrrec abans del 6 d'octubre del 1934 si aquest interí reunia en el moment de proveir-se el càrrec amb propietat els requisits exigits per la Llei.

Segon. — Quan es refereix als altres funcionaris municipals, els nomenaments fets excedien les plantilles vigents el 6 d'octubre del 1934, i els acords amb transgressió de qualsevol precepte legal o reglamentari vigent en l'esmentada data, o separant funcionaris interins nomenats abans del 6 d'octubre del 1934 que reunissin els requisits legals per a obtenir el nomenament en propietat.

Aquestes declaracions de nul·litat hauran de fer-se en el termini de quinze dies, a comptar del de la promulgació de la Llei, i contra l'acord municipal hi cabrà recurs davant el Jurat que estableix l'article 4.^t En el cas d'interposició de recurs, l'acord de l'Ajuntament no serà executiu fins que sigui conformat per l'esmentat Jurat.

Contra l'acord del Jurat especial, hi cabrà recurs davant el Tribunal de Cassació, el qual haurà d'interposar-se en el termini assenyalat per la Llei de la jurisdicció contencioso-administrativa.

Els funcionaris afectats per la declaració de nul·litat, recobraran la situació jurídica que gaudien abans del 6 d'octubre del 1934.

Palau del Parlament, 30 d'abril del 1936. — Rovira i Roure. — Vallès i Pujals.»

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU : La Comissió proposa a la Presidència que, tota vegada que a aquest article hi ha presentades esmenes i alguns vots particu-

lars, torni a passar a la Comissió, per al seu estudi.

El Sr. PRESIDENT : L'art. 2.ª?

El Sr. ARNAU : Sí, per tal de poder, després, continuar la discussió. Podríem continuar ara amb l'art. 3.^r

El Sr. DURAN I VENTOSA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Duran i Ventosa.

El Sr. DURAN I VENTOSA : Crec que no és convenient entrar en la discussió de l'art. 3.^r, puix que segons quina sigui la resolució que recaigui sobre l'art. 2.ª, els altres n'han d'ésser una conseqüència. No és que hi tinguem inconvenient, nosaltres ; al contrari, més aviat agraïm la iniciativa de la Comissió d'estudiar-ho novament i veure si pot acceptar les esmenes, però prosseguir la discussió d'un Projecte de Llei deixant penjat un article, no crec que sigui convenient, perquè ha de tenir una certa unitat.

El Sr. ARNAU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU : Aquest article no està gaire relacionat, més ben dit, gens, amb els articles següents, perquè és un article que fa referència a funcionaris, i ben clarament es determina que els articles següents no l'afecten per res. Per tant, la Comissió proposa, puix que és independent dels altres i tota vegada que hi han diversos vots particulars presentats i algunes esmenes, que torni a la Comissió per al seu estudi.

El Sr. PRESIDENT : Davant de la demanda del senyor President de la Comissió, a la Presidència no li resta altre remei que acceptar la proposta.

El Sr. DURAN I VENTOSA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Duran i Ventosa.

El Sr. DURAN I VENTOSA : Oposar-nos a què torni a la Comissió? De cap manera! No, no. Al contrari, agraïm que la Comissió tingui aquesta iniciativa. Ara, el que em sembla una mica difícil, repeteixo, és seguir la discussió d'un Projecte de Llei saltant per damunt d'un article. De totes maneres, el primer article que segueix a aquest potser sí que hi tingui relació.

El Sr. ARNAU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU : Aquest article no té cap classe de relació amb el 2.ª, perquè es refereix a acords municipals, i l'altre a personal.

El Sr. PRESIDENT : Segueix la discussió amb l'art. 3.^r Hi ha un vot particular. El senyor Secretari en donarà lectura.

(Un senyor Secretari dóna lectura al següent vot particular :)

Art. 3.^r Es declaren anul·lables els altres decrets, resolucions, providències i acords no relatius a personal, dictats en el dit període per les Autoritats i Organismes de nomenament governatiu.

A l'efecte, els Ajuntaments d'elecció popular són autoritzats perquè en el termini de dos mesos, següents al de la publicació de la present Llei, puguin revisar aquells actes administratius, de-

clarar llur nullitat o imposar sancions de caràcter econòmic amb subjecció a les normes següents :

a) Les declaracions de nullitat o imposició de sancions econòmiques, no podran fer-se de manera total o global, ans hauran de referir-se a actes administratius determinats.

b) En fer-se tals declaracions, hauran d'expressar-se els motius o raons que recolzin la nullitat, i prendre's en els casos que sigui procedent i just les mesures escaients per tal de substituir, mitjançant les oportunes compensacions, les situacions concretament creades en virtut dels acords objecte d'anul·lació.

c) Els acords de declaració de nullitat hauran d'ésser dictats per l'Ajuntament en ple mitjançant el vot favorable de la majoria del nombre legal de Consellers que integrin la Corporació.

d) Els acords de declaració de nullitat o imposició de sancions econòmiques, seran executives en el moment d'ésser presos. Es comunicaran degudament als interessats i es publicaran al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* dintre el termini de deu dies hàbils següents a llur adopció.

Palau del Parlament, 30 d'abril del 1936. — Joan Fronjosà i Salamó.»

El Sr. PRESIDENT : La Comissió té la paraula. Accepta el vot particular?

El Sr. ARNAU : La Comissió no accepta el vot particular.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el signant del vot particular.

El Sr. FRONJOSÀ : Nosaltres no podem retirar aquest vot particular. L'única cosa que podem fer és conformar-nos amb perdre la votació.

El Sr. ARNAU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU : La imposició de les sancions econòmiques ha de venir determinada del resultat d'aquesta obra d'investigació que es faci, i segons el seu resultat pot venir que hi hagi una culpabilitat per part dels que hagin pres aquest acord, i la imposició de sancions ve determinada amb la lesivitat de l'acord que s'hagués pogut prendre.

El Sr. PRESIDENT : Sosté el signant el vot particular?

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : En realitat, la posició diferencial d'aquesta Minoria està, més que en el vot particular aquest, que té per objecte preparar les coses, en l'art. 3.er bis que proposem que s'afegeixi a continuació del 3.er És a dir, aquell que fa recaure sobre els culpables dels actes de mala administració que poguessin haver-hi, tots els perjudicis ocasionats pels referits actes, o sigui que aquests perjudicis no puguin recaure en cap cas sobre la collectivitat. Si nosaltres sabéssim ja l'opinió que té la Comissió respecte d'aquest art. 3.er bis, que és al qual donem la màxima importància, aleshores d'aquesta diferència de redacció que hi ha entre l'art. 3.er contingut al nostre vot particular, i l'art. 3.er contingut en el dictamen de la Comissió, nosaltres no en fariem

qüestió. De manera que preguem la Presidència de la Comissió que, saltant una mica l'ordre dels debats, poguem parlar conjuntament de l'art. 3.er i d'aquesta addició que nosaltres hem titulat 3.er bis, per poder-lo intercalar.

(El vot particular proposant l'art. 3.er bis diu :)

«Art. 3.er bis, que s'afegeix :

Dels perjudicis que s'hagin pogut ocasionar i els que puguin ocasionar les declaracions de nullitat que autoritza la present Llei, són únicament responsables, judicialment i econòmicament, tant si les sancions són d'ordre individual com collectiu, els gestors i aquells que essent elegits per sufragi collaboraren amb ells i no varen salvar llur vot.

Palau del Parlament, 30 d'abril del 1936. — Joan Fronjosà i Salamó.»

El Sr. CONSELLER de Governació : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER de Governació : Només per fer una observació, perquè en el fons aquesta addició que proposa la Minoria Socialista, en el seu vot particular a aquest art. 3.er, resulta que és absolutament innecessària. Perquè sempre que es declari la nullitat d'un acord, sempre procedeix que l'Ajuntament pugui declarar, quan així escaigui, les responsabilitats pecuniàries i administratives consegüents. I la prova és que en l'article següent, el quart, quan es parla de la tramitació dels recursos davant del Jutjat que s'estableixi, es diu : «El Jurat, en resoldre els recursos, podrà mantenir la declaració de nullitat, revocar-la i fer les altres declaracions que cregui pertinents, fins i tot les que es refereixen a les responsabilitats administratives o pecuniàries consegüents.»

Perquè, segons la Llei Municipal, quan es declara la nullitat d'un acord, l'Ajuntament pot prendre la resolució corresponent, precisament sobre les responsabilitats administratives en què hagin pogut incórrer, i, sobretot, quant a les responsabilitats pecuniàries que puguin existir.

Per això em sembla que les paraules «imposició de sancions econòmiques» no són les procedents, perquè semblaria que l'Ajuntament, des del primer moment, tindria ja l'obligació, en anul·lar un acord, d'imposar sancions econòmiques. Pot haver-hi acords anul·lables sense que hi hagi sancions econòmiques.

És per això que prego el senyor Ruiz i Ponsetí que retiri aquest vot particular, perquè en el fons ja està comprès el que ell deia, dintre de l'article, tal com ve redactat en el Dictamen de la Comissió.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Només dues paraules per rectificar.

(Entra l'honorable senyor Conseller de Finances.)

Realment, hem de suposar que té tota la raó, que és just el que acaba de dir el senyor Conseller de Governació, respecte de la interpretació

d'aquest art. 3.^r, tal com ve consignat al Dictamen. Nosaltres consideràvem que aquesta addició que havíem proposat el feia molt més clar i molt més intel·ligible per a les persones a les quals ha d'estimular aquesta Llei, que són els Ajuntaments de Catalunya.

Però per a nosaltres, unes declaracions tant terminants, fetes per part del Govern, com les que acaba de fer en aquest moment el senyor Conseller de Governació, és un aclariment suficient a l'esperit d'aquest art. 3.^r per a donar-nos per satisfets. Perquè en realitat les declaracions que ha fet ara el senyor Conseller de Governació, estampades al DIARI DE SESSIONS del nostre Parlament, són un complement que nosaltres consideràvem necessari a aquest art. 3.^r, i que amb això ja el considerem suficient.

Posades les coses en aquest punt, no hi ha cap inconvenient en prescindir d'aquest art. 3.^r bis, i en donar com a bo el dictamen de la Comissió en aquest punt, i per consegüent, donem per retirat el nostre vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Es dóna per retirat aquest vot particular de la Minoria d'Unió Socialista de Catalunya, en forma d'art. 3.^r bis. ¿La Minoria Socialista retira també el vot particular a l'art. 3.^r? (*Assentiment en la Minoria Socialista.*) Resta, també, retirat el vot particular a l'art. 3.^r

S'aprova, tal com està redactat l'art. 3.^r? (*Assentiment.*) Resta aprovat l'art. 3.^r Hi ha un art. 3.^r triplicat que és com una addició.

(*El vot particular proposant l'art. 3.^r triplicat diu:*

«Art. 3.^r triplicat, que s'afegeix:

El Parlament de Catalunya nomenarà una Comissió de nou Diputats que podran demanar dictamen a facultatius per examinar els acords, resolucions, ordres, decrets i tota la gestió administrativa i política realitzada en el període que s'indica en l'art. 1.^r d'aquesta Llei pels gestors de la Generalitat, sense exclusió d'aquell que s'anomenava el seu President.

El resultat de l'examen d'aquesta Comissió haurà de presentar-se dins el termini de tres mesos després d'haver estat aprovada aquesta Llei pel Parlament de Catalunya.

La Comissió redactarà un informe, que presentarà al Parlament de Catalunya perquè prengui les determinacions que procedeixi en el termini de deu dies.

Palau del Parlament, 30 d'abril del 1936. — Joan Fronjosà i Salamó.»)

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU: Com que ha estat retirat per la Minoria d'Unió Socialista un vot particular perquè es relaciona amb aquest, encara que es refereixi a un altre article, la Comissió no el pot acceptar per la mateixa raó que no acceptà aquell perquè es refereix als gestors de la Generalitat, i això fou suprimit en l'art. 1.^r d'aquest Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: La Minoria d'Unió Socialista de Catalunya, firmant de l'art. 3.^r triplicat té la paraula.

El Sr. FRONJOSA: El senyor Arnau i Cor-

tina, en nom de la Comissió, diu que pel simple fet d'ésser refusat el nostre vot particular a l'article 1.^r, aquest art. 3.^r triplicat ja ve automàticament també desestimat. I podria perfectament haver-se refusat el nostre vot particular a l'article 1.^r, i de no haver-hi cap cosa que pugnés amb l'esperit de la Llei, ésser acceptat el nostre article 3.^r triplicat.

Nosaltres creiem que encara no se'ns ha donat cap raó convincent, que de tots aquells homes que varen exercir funcions de comanament en el territori de Catalunya durant el període del 7 d'octubre fins al 1.^r de març, se n'ha d'esbrinar el seu comportament, tant en l'ordre polític com en l'administratiu. Això és una cosa que es fa en totes les activitats humanes. Quan uns obrers declaren una vaga, el primer que fan és castigar els esquiroles; i jo us dic que aquesta dignitat dels treballadors de no voler conviure amb els traïdors a la seva causa sortits de la seva pròpia classe, és una cosa que és digna d'admiració, perquè suposa una moral, perquè suposa una ètica, tant en el que fa referència a la conducta com en el que fa referència a tota l'actuació de les classes treballadores. Jo crec que el Parlament ha de comprendre que per una qüestió de dignitat també cal que estableixi algunes fórmules, algun procediment, per a poder aplicar la sanció que es mereixen aquells homes que desconnectats del sentiment dels catalans durant aquella època, no varen tenir cap inconvenient en exercir unes funcions que en la vida pública són equivalents a la de l'esquirol que traïciona la causa dels seus companys. I nosaltres, si no se'ns dóna cap raó que sigui suficient, que ens convenci que no mereix cap sanció la gent que va actuar d'esquirol en la vida pública durant aquell període, i que més bé se'ls ha de felicitar com l'altre dia semblava que s'estava a punt de fer; sinó se'ns convenç, nosaltres mantindrem aquest vot particular, perquè no creiem que el Parlament de Catalunya en aquest aspecte vulgui situar-se en un pla inferior al que es situen aquells obrers de què parlàvem, que defensen la dignitat de la seva classe. I res més.

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ARNAU: Senyors Diputats: Sembla talment que a la defensa que fa el senyor Fronjosà del vot particular de la seva Minoria oposèssim, per part nostra, una resistència a aquesta fiscalització de l'obra realitzada pels gestors de la Generalitat. Em plau, en nom de la Comissió, deixar ben sentats els termes. Nosaltres no ens oposem a res d'aquesta naturalesa.

Hem dit i hem significat clarament que aquí s'està discutint una Llei que té un caràcter purament municipal, que ens competeix a nosaltres, per raó que el règim local és una cosa exclusivament de Catalunya, i, per tant, és facultat del nostre Parlament dictaminar sobre tot el que es refereix a la vida municipal.

En l'obra realitzada pels gestors de la Generalitat, ja es va significar clarament, l'altre dia, que hi ha un Govern responsable a la Generalitat, i aquest Govern ja va prendre l'acord de re-

visar l'obra dels gestors de la Generalitat feta a cada Conselleria. I sabem, senyors Diputats, que aquesta obra s'està portant a terme en diverses Conselleries, jo crec que a totes les Conselleries. Ja significàvem l'altre dia a la V. S., senyor Fronjosà, que el fet que la Minoria Socialista tingués un representant en el Govern de Catalunya havia de fer que aquest acord del Govern us mereixés la mateixa confiança que ens mereix a nosaltres. La mateixa obra que pot realitzar el representant de la Minoria d'Unió Socialista en la Conselleria d'Economia i Agricultura, hem de creure que els altres senyors Consellers poden realitzar-la en llurs respectius Conselleries. Tots hem de tenir un interès especial a depurar aquest passat.

Per això vinc a significar, en nom de la Comissió, que no és que en l'esperit nostre, com suposo que igualment en l'esperit dels senyors Diputats, no posem la més petita resistència a aquesta obra de depuració. Però hem de deixar ben sentades les coses i a cadascú el lloc que li pertoca. Aquesta és una obra del Govern de la Generalitat, i, per això, repeteixo que en discutir aquesta Llei, que té un caràcter purament municipal — que es refereix a la vida municipal d'aquests darrers temps —, no podem involucrar la vida de la Generalitat, perquè aquesta correspon al Govern. És per això que nosaltres no podem acceptar aquest vot de la Minoria Socialista, sense que això vulgui significar de cap de les maneres que nosaltres oposem la més petita resistència a aquesta obra de depuració, que creiem convenient i necessària.

El Sr. FRONJOSÀ : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Fronjosà.

El Sr. FRONJOSÀ : El senyor Arnau i Cortina fa ús d'un argument que l'altre dia ja vaig qualificar, i encara que no fos més que per un deure de cortesia vers el senyor Arnau i Cortina, avui desitjo aclarir-li per què vaig fer aquella interrupció.

És ja la segona o la tercera vegada que el senyor Arnau i Cortina ens indica que tenim un representant al Govern, i que, per tant, li sembla que potser no és del tot adequada la posició d'aquesta Minoria a allò que fa referència al nostre desig que la investigació de la conducta política i administrativa dels gestors que varen existir a Catalunya després del 6 d'octubre no es circumscriu solament als Municipis, sinó que es perllongui fins als qui varen exercir funcions gestores al Govern de la Generalitat.

Jo, primerament, preguntaré una cosa : Si el Govern ha fet qüestió de confiança del dictamen tal com ha sortit de la Comissió, perquè en aquest cas la nostra posició seria molt clara i no podria ésser més que una. Però si el Govern no n'ha fet qüestió de confiança, nosaltres estem en el nostre perfecte dret per a expressar la nostra opinió respecte del Dictamen de la Comissió, i és aquest el motiu que em va fer dir que l'argument que emprava la V. S. era capciós.

El Sr. ARNAU : No, no, senyor Fronjosà ; dic que no pot acceptar la Comissió.

El Sr. FRONJOSÀ : Ara bé, ¿quin és el pro-

cés d'aquest Dictamen de la Comissió? Jo l'explicaré. El senyor Conseller de Governació llegeix un Projecte de Llei. Aquest Projecte de Llei passa a la Comissió corresponent, i en aquesta tots els partits de la Cambra donen llur opinió respecte al Projecte. Aleshores, aquest passa del Conseller, que és el representant del Govern, a la responsabilitat exclusiva de la Comissió, i, per tant, tots aquells membres que la integren es troben en una igualtat de drets per a dir sobre aquest Projecte tot el que estimin pertinent pel bon nom i les conveniències de Catalunya. Per tant, no juga el fet que tinguem especialment un company en el Govern, perquè si el Govern, torno a insistir, no fa sentir la seva paraula dintre de les nostres deliberacions, no hi ha perquè barrejar-lo. Perquè si amb això es vol dir que per tenir un company al Govern venim obligats a dir a tot que sí, aleshores ja ens seria més difícil, perquè el Front d'Esquerrres vol dir comprensió mútua, vol dir comprensió en aquelles coses que siguin justes i necessàries en la vida de Catalunya, però no vol dir que els socialistes fem el paper de beis i haguem de seguir al qui porti l'esquella a davant. Això no ho aconseguirem!

Em penso, doncs, que això no és convenient remenar-ho més, senyor Arnau i Cortina. Nosaltres serem els últims de mantenir la connexió entre les forces republicanes democràtiques i les obreres, a l'efecte de barrar el pas al feixisme. D'això no en tingueu cap dubte, perquè nosaltres en seríem les víctimes més cruentes. Però no s'hi val a voler-nos col·locar en posició difícil.

Després de tot, per damunt dels acords que hagi pogut prendre el Govern respecte els gestors de la Generalitat — acords que no són ben clars —, el Parlament no pot dir res respecte d'això? El Parlament no hi pot dir una paraula? ¿És que nosaltres diem en aquest vot particular, per ventura, que serà el Parlament el qui prendrà cap sanció, el qui donarà forma real a unes sancions? Aquest vot particular no és més que el nomenament d'una Comissió que investigui la conducta política i administrativa dels senyors que han exercit funcions en el Govern de la Generalitat i fixem un temps dient que aquesta Comissió vindrà a donar compte de les seves gestions al Parlament i també en un temps determinat es veurà què és el que cal fer. Potser que el Parlament acordi el que aquests senyors davant del Tribunal de Garanties i també potser que el Parlament acordi una altra cosa. No prejutgem res. Ens limitem tan sols a demanar que una Comissió de nou Diputats investigui la conducta observada en l'ordre polític i en l'administratiu pels senyors que han exercit funcions en el Govern de la Generalitat.

Aquest matí, senyors Diputats, per primera vegada, he anat a un Departament de la Generalitat, al Departament d'Assistència Social i Sanitària, i he vist un edifici que m'ha complagut molt, un edifici ric en les seves línies, en la seva estructura, en els seus materials, he vist mobles, alguns d'ells fastuosos i jo m'he dit «Caram! Quina cosa més rica!» Algú m'ha insinuat que sota aquests mobles hi ha un straperlo. Això ho diuen els ordenances, ho diuen els funcionaris i els empleats, i nosaltres tenim el deure de no arros-

segar la dignitat de ningú per terra, màxim quan aquestes coses s'expliquen ja pel carrer. L'altre dia, vaig esmentar un altre afer d'aquests, que feia referència a la Costa Brava, com podria esmentar-ne d'altres sobre la Casa de la Caritat, de la mal anomenada Casa de la Caritat, perquè la caritat no existeix, car és un deure de la collectivitat. Això ho diuen per tot arreu i crec que nosaltres no podem tolerar que la dignitat d'uns homes sigui arrossegada d'aquesta manera sense poder declarar la seva innocència i la seva bona administració.

L'altre dia — no es poden pas queixar de la predisposició natural, de la bona predisposició per part de la Majoria d'aquesta Cambra — l'altre dia, deia el senyor Espanya: «Nosaltres, respecte l'administració dels Governadors gestors de la Generalitat no hi tenim res a dir, ha estat brillant.» Jo crec perfectament les paraules del senyor Espanya, i jo opino que el senyor Espanya és un home recte i no tinc cap dubte dels seus coneixements respecte del que hi ha hagut a la Generalitat durant aquests temps. I m'inclino més a creure les paraules del senyor Espanya que no pas les que ha dit aquest matí un funcionari a l'entrada del Departament d'Assistència Social, però és una mala cosa que hi hagi funcionaris — i que la seva veu hagi trascendit al carrer — que facin córrer aquestes coses que són en desmereixement dels que exerceixen funcions gestores a la Generalitat, tot i desmentit pel propi Conseller, que l'altre dia ens deia que l'administració havia estat una cosa brillant.

El Sr. CONSELLER de Governació: Jo no he dit això!

El Sr. FRONJOSA: Una cosa per l'estil.

El Sr. CONSELLER de Governació: Molt distint!

El Sr. FRONJOSA: Em sap greu no tenir a mans el DIARI DE SESSIONS.

El Sr. CONSELLER de Governació: M'atenc al que digui el DIARI DE SESSIONS.

El Sr. FRONJOSA: Ni a mi, doncs, ni a la minoria de la qual forma part aquest Diputat que ara parla, se'ns ha donat cap raó que ens demostrï, primer, la innecessitat d'aquest article; després, no ens pot convèncer el dia que «ja ho farem». Si un home del Govern s'aixeca en el Parlament i diu que es formularà el procediment per a investigar la conducta política i administrativa dels senyors que han exercit funcions gestores a la Generalitat, potser, potser canviarem de criteri, perquè no podem dubtar d'aquest propòsit. Però que no se'ns digui que ja s'ha fet, car sabem que això no és cert en l'aspecte que nosaltres parlem. El problema que nosaltres plantejem ningú no l'ha tocat encara; no s'ha dit cap paraula de quan es faria ni s'ha dit, per exemple, que es buscaria una fórmula per a fer-ho, per a investigar la conducta política i administrativa dels senyors que exerciren funcions de Govern en la Generalitat. Això no s'ha dit, i perquè no s'ha dit i nosaltres creiem que s'ha de fer, mantenim el vot particular.

El Sr. ARNAU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Arnau.

El Sr. ARNAU: Jo em creia haver deixat ben

aclarits els termes; ho tornaré a repetir: El Govern de la Generalitat va prendre la iniciativa de fer la revisió d'aquesta obra.

El Sr. FRONJOSA: Quina obra? Expliqui-m'ho clar, perquè a mi em costa molt entendre les coses!

El Sr. ARNAU: L'obra dels gestors de la Generalitat feta a cada Conselleria. Jo sé que aquesta obra es realitza, que no és obra que es pugui fer en un dia i que, per tant, si el Parlament prengués aquesta iniciativa i nomenés aquesta Comissió de Diputats per anar a investigar aquesta obra, representaria de fet un vot de censura del Parlament al Govern de Catalunya. Això és clar, i per això he dit a la V. S. en començar que a cadascú el que li pertoca; el Govern de la Generalitat és el que té aquesta responsabilitat de la revisió d'aquesta obra que ja realitza. Per tant, i sense que aquestes paraules tinguin una ombra de cosa capciosa com vol atribuir-me tan injustament el senyor Fronjosa, torno a repetir que si el Govern ha pres aquesta iniciativa i si realitza aquesta obra ja en l'actualitat, ha de merèixer per part de tots la nostra confiança i totes les minories i la majoria que es troben representades en el Govern de Catalunya, hem de tenir aquesta confiança. Si aquesta confiança que hem dipositat, el dia de demà creguessin els senyors Diputats que se n'ha fet mal ús, aleshores el Parlament es podria pronunciar, però mentrestant nosaltres no podríem de cap de les maneres, sense que signifiqués un vot de censura al Govern, prendre aquesta iniciativa i que una Comissió de Diputats anés a fer aquesta revisió del Govern gestor de la Generalitat en les Conselleries.

Jo crec que amb això queda claríssimament exposat el perquè d'haver refusat aquest vot particular, que torno a repetir que no és que nosaltres posem el més petit impediment a què aquesta obra es realitzi, ja que és un afany nostre el que de la mateixa manera que volem que això es realitzi en la vida municipal, volem que es realitzi en l'obra del Govern de la Generalitat. La responsabilitat en tot moment i a tothora es pot anar a cercar, perquè no solament es pot anar a cercar aquesta responsabilitat per l'obra d'un Govern gestor de la Generalitat, sinó que es pot anar a cercar en qualsevol moment del Govern present, pel que hi pugui haver. Perquè el fet de què diguem als Ajuntaments «Podeu fer una revisió d'aquesta obra i anar-hi a cercar tota la condemna que considereu indispensable i totes les responsabilitats que siguin necessàries», no ens eximeix a nosaltres de la responsabilitat de la nostra actuació en l'hora present, perquè el dia de demà poden venir uns altres representants a fiscalitzar completament la nostra obra, i si troben res punible, ens persegueixin. Això és una cosa permanent, i per això he de manifestar a la Minoria Socialista que molts d'aquests vots particulars que han presentat i que han defensat ja vénen clarament determinats en la Llei. I totes aquestes denúncies, com la que ha explicat que li havien dit aquest matí a la Conselleria de Sanitat, he d'advertir també als senyors Diputats que no podem fer tampoc cas d'una murmuració que es pugui dir — perquè aquestes coses ens poden atènyer a nosaltres —, que si hom té un indici d'aquesta naturalesa, el millor que pot

fer, en lloc de denunciar-ho públicament, és anar a fer la denúncia al propi Conseller, i aleshores el propi Conseller procurarà saber, amb els documents que té dintre de la Conselleria, si allò és veritat o no és veritat; perquè moltes vegades passa que hi ha molts funcionaris que per fer-se guanyar les simpaties dels que governen van a dir mal de l'obra dels seus antecessors. Amb això ens hi trobem a hores d'ara, ens hi hem trobat abans i ens hi trobarem el dia de demà; per això, hom no pot fer plenament cas d'aquestes coses i prendre-ho només com un indicatiu, i aleshores amb aquest indicatiu procurar que segueixi el seu curs per a veure si realment les paraules que ha pogut dir el funcionari són una realitat o no són una realitat.

(En votació ordinària és rebutjat el vot particular signat pel senyor Fronjosa; han votat a favor els senyors Diputats de la Minoria d'Unió Socialista.)

Es passa a la discussió de l'art. 4.^a

Un senyor Secretari dona lectura al següent vot particular:

«Article 4.ª L'encapçalament d'aquest article es redactarà en la forma següent:

«Contra els acords de declaració de nul·litat a què fa referència l'article anterior, hi cabrà recurs davant el Tribunal Contencioso-administratiu...»

El darrer paràgraf d'aquest mateix article serà substituït pel que segueix:

«Contra les resolucions del Jurat podrà interposar-se recurs davant el Tribunal de Cassació de Catalunya, en el termini assenyalat en la Llei de la Jurisdicció contencioso-administrativa.»

Palau del Parlament, 30 d'abril del 1936. — Rovira i Roure. — Vallès i Pujals.»

El Sr. PRESIDENT: Accepta la Comissió el vot particular?

El Sr. CONSELLER de Governació: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER de Governació: Dues paraules només: Jo desitjaria que aquest vot particular, que estableix el recurs contencioso-administratiu davant del Tribunal de Cassació, passés de nou a la Comissió per a estudiar-lo i per a redactar l'article, de manera que hi pugui entrar en una forma expeditiva un recurs contenciós davant d'un Tribunal català, com és el de Cassació de Catalunya, però en una forma expeditiva per a evitar que aquests recursos contencioso-administratius no puguin servir mai perquè l'assumpte no quedi resolt en un terme breu, com és de desitjar. Perquè el no admetre el recurs contencioso-administratiu no era precisament

per negar garanties a qualsevol ciutadà que pugui estar interessat per una resolució de nul·litat, no. Nosaltres el que volem evitar precisament són aquests procediments que actualment se segueixen en els contencioso-administratius, que saben molt bé les VV. SS., i sobretot els que són advocats, que no s'acaben mai, que duren temps i temps, que passen un any i dos anys i encara no s'ha acabat; això és el que volem evitar. Si podem evitar això, per part del Govern, per part del Conseller de Governació, no hi ha cap inconvenient en acceptar la interposició del recurs contencioso-administratiu.

Per això jo demanaria a la Comissió, i a la Presidència de la Cambra sobretot, que procurés que aquest art. 4.ª passés, amb els vots particulars que hi ha, novament a la Comissió.

El Sr. PRESIDENT: Torneu l'art. 2.ª i 4.ª a la Comissió i se suspèn la sessió per menys de mitja hora.

(Se suspèn la sessió a dos quarts de set i deu minuts de la vetlla, per tal que es reunixi la Comissió.)

Es reprèn la sessió a dos quarts de vuit i onze minuts, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.)

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dimecres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la interpel·lació sobre els Decrets del 2 i 14 de març del 1936, referents a Contractes de Conreu i desnonaments.
3. Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió referent al Projecte de Llei sobre il·legitimitat dels acords de les Autoritats i Organismes de nomenament governatiu que regiren la vida municipal catalana durant el període comprès entre el 6 d'octubre del 1934 i 19 de febrer darrer.
4. Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a disposar un renovació extraordinària de Jutges i Procuradors municipals de Catalunya.
5. Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la successió intestada.

(Per continuar reunida la Comissió s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit i dotze minuts de la vetlla.)

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

3. The third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

11. The eleventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

12. The twelfth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

13. The thirteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

14. The fourteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

15. The fifteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

16. The sixteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

17. The seventeenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

18. The eighteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

19. The nineteenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

20. The twentieth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

21. The twenty-first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

22. The twenty-second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

23. The twenty-third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

24. The twenty-fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

25. The twenty-fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.